

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov: 1/ **V. S.**, naposledy bytom D.D., 2/ **A. S.**, bytom D.D., 3/ **Ing. F. S.**, bytom Ž., 4/ **M. S.**, bytom D. a 5/ **A. V.**, bytom Ž., proti odporcom: 1/ **F. S.**, bytom D.D., 2/ **K. S.**, bytom D.D. a 3/ **B. M.**, bytom D.D., zastúpení JUDr. J. P., advokátom v Č., o **vypratanie nehnuteľností**, ktorá vec sa viedla na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 9 C 364/1994, o dovolaní odporcov 1, 2/ a 3/ proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 12. februára 2009 sp.zn. 10 Co 129/2008, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Žiline z 12. februára 2009 sp.zn. 10 Co 129/2008 vo výrokoch, ktorými bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa a vo výroku o náhrade trov konania účastníkov, **z r u š u j e** a v rozsahu zrušenia mu vec vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Čadca (súd prvého stupňa) rozsudkom z 27. novembra 2007 č.k. 9 C 364/1994-424 (v poradí už štvrtým) rozhodol tak, že:

I. Odporcom 1/, 2/ a 3/ uložil povinnosť navrhovateľke 2/ (dovolací súd v ďalšom zachováva číselné označenie navrhovateľov používané súdmi nižších stupňov po smrti pôvodného navrhovateľa 1/ V. S.) vypratať

a) z parcely KN-C č. X. – ornej pôdy o výmere 400 m² zapísanej na LV č. X. katastrálneho územia obce D., diel č. 1 – ohraničený spojnicou bodov č. 25 až 171, 25 až 172, 9, 10, 13, 11, 12, 7, 3, 2, 25 až 171 o výmere 207,58 m² podľa grafickej identifikácie znalca Ing. L. B., tvoriacej prílohu č. 31 kontrolného znaleckého posudku z 12. septembra 2007, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou rozsudku,

b) z parcely KN-C č. X. – trvalé trávnaté porasty o výmere 240 m², zapísanej na LV č. X. katastrálneho územia obce D., diel č. 8 – ohraničený spojnicou bodov č. 12, 11, 25 až 243, 1, 12 o výmere 198,12 m² podľa grafickej identifikácie znalca Ing. L. B., tvoriacej prílohu č. 31 kontrolného znaleckého posudku z 12. septembra 2007, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou rozsudku.

II. Návrh navrhovateľky 2/ na vypratanie parcely KN-C č. X. – ornej pôdy o výmere 400 m², zapísanej na LV č. X. katastrálneho územia obce D. vo zvyšnej časti čo do výmery 192,42 m² a na vypratanie parcely KN-C č. X. – trvalé trávnaté porasty o výmere 240 m², zapísanej na LV č. X. katastrálneho územia obce D. vo zvyšnej časti do výmery X.,88 m², zamietol.

III. Návrh navrhovateľov 3/, 4, a /5 na vypratanie nehnuteľností KN-C č. X. ornej pôdy o výmere 400 m², zapísanej na LV č. X. katastrálneho územia obce D. a KN-C č. X. – trvalé trávnaté porasty o výmere 240 m² zapísanej na LV č. X. katastrálneho územia obce D., zamietol.

IV. Konanie v časti týkajúcej sa vytýčenia hranice medzi parcelami KN-C č. X. – ornej pôdy o výmere 400 m², zapísanej na LV č. X. katastrálneho územia obce D. a parcelou KN-C č. X. – trvalé trávnaté porasty o výmere 240 m², zapísanej na LV č. X. katastrálneho územia obce D., určenia, že odporcovia 1/, 2/, 3/ sú povinní zdržať sa rušenia užívania navrhovateľov 2/, 3/, 4/, 5/ a v časti týkajúcej sa vypratania oplotenia a 13 ks stromčekov z parciel KN-C č. X., X., zastavil.

V. Účastníkov konania nepriznal právo na náhradu trov konania.

VI. Znalcovi Ing. L. B., Š., priznal a znalečné 28 931,20 Sk.

VII. Navrhovateľom 2/, 3/, 4/ a 5/ uložil povinnosť zaplatiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu Čadca titulom trov preddavkovaných štátom sumu 13 189,35 Sk a odporcom 1/, 2/ a 3/ sumu 5 741,85 Sk v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

VIII. Ing. F. S. odpustil poriadkovú pokutu 5 000,-- Sk uloženú uznesením Okresného súdu Čadca z 12. septembra 1995 č. k. 9 C/364/94-118

Súd prvého stupňa vychádzal z toho, že v danej veci ide o návrh na vydanie veci (vypratanie nehnuteľností) v zmysle ustanovenia § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (O.z.), na podanie ktorého boli pôvodne aktívne legitimovaní V. S., pôvodný navrhovateľ 1/, ktorý v priebehu konania zomrel a po ňom jeho deti, navrhovatelia 3/, 4/ a 5/, a manželka, navrhovateľka 2/. Od právoplatného skončenia dedičského konania po V. S. ale svedčí aktívna legitimácia už iba navrhovateľke 2/, ktorá je teraz vedená v katastri nehnuteľností ako vlastníčka pozemkov parcel KN-C č. X. a X.. V. S. a A. S. nadobudli vlastníctvo k predmetným pozemkom roku 1993 na základe kúpnej zmluvy uzavretej s predávajúcim B. S., ktorý ich vlastnil na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Čadca sp.zn. 4 C 403/85. Pravda, ostatne uvedený rozsudok určil vlastnícke právo B. S. vo vzťahu k nehnuteľnostiam zapísaným v pozemko-knižných vložkách č. X., X. ako parc.č. X., X., X., X., X., X., X., X., ktoré sú podľa rozsudku identické s parcelami EN č. X., X., X., X., X. a X., no zo záverov kontrolného znaleckého posudku Ing. B. vyplýva, že pôvodná parcela EN X. (ostatná plocha vo výmere 296 m² a lúka vo výmere 413 m²) je identická s parcelou KN-C X., ale len v bodov č. 25 až 171, 25 až 172, 9, 10, 13, 11, 12, 7, 3, 2, 25 až 9, 10, 13, 11, 12, 7, 3, 2, 25 až 171 o výmere 207,58 m² a s parcelou KN-C X., ale len v bodoch č. 12, 11, 25 až 243, 1, 12 o výmere 198,12 m², v akom rozsahu bolo potrebné vindikačnej žalobe vyhovieť, a to voči všetkým odporcom, ktorí sú vo veci pasívne legitimovaní. Uviedol, že pri preukazovaní vlastníckeho práva vychádzal z údajov katastra, ktoré sú záväzné, kým sa nepreukáže opak. Opak bol preukázaný znaleckým dokazovaním len pokiaľ ide o zvyšné časti parc. KN-C X. a X., v ktorých častiach bolo potrebné návrh na ich vypratanie zamietnuť. Pokiaľ odporcovia sa bránili tým, že navrhovatelia nie sú vlastníkami týchto pozemkov ani v častiach znalcom stotožnených s parcelou EN X., súd dospel k záveru, že bol viazaný predmetom sporu, ktorý je splnenie povinnosti vypratať nehnuteľnosti, a nie určenie vlastníctva k týmto častiam pozemkov. „Dokazovaním vlastníctva k tejto časti predmetu sporu by preto súd prekročil predmet sporu, aj závery odvolacieho súdu – č. listu 140 spisu, z ktorých vyplýva, že dokazovanie opaku zápisu na LV nesmie presiahnuť predmet konania. Zároveň súd konštatuje, že vlastnícke právo k zvyšnej časti predmetu sporu, v ktorej by súd vyhovel navrhovateľke v 2/ rade, nemožno ustáliť prejudiciálnym spôsobom v rámci konania o vypratanie nehnuteľností. Hmotno-právny okruh účastníkov konania o vypratanie by nezodpovedal hmotno-právnejmu okruhu účastníkov

konania o určenie vlastníckeho práva, pričom nedostatočný okruh je dôvodom pre zamietnutie návrhu. Na takomto určení by ani nebol naliehavý právny záujem podľa § 80 písm. c/ O.s.p. Vlastnícke právo určené prejudiciálnym spôsobom by ani nebolo možné zapísať na list vlastníctva, bolo by nevykonateľné. Nič však nebráni odporcom, aby v časti, v ktorej boli neúspešný, podali návrh na určenie vlastníckeho práva, ... “. Dodal, že pokiaľ z kontrolného znaleckého posudku Ing. B. vyplýva, že identifikácia parciel, ktorá tvorila podklad rozsudku č.k. 4 C 403/85-10, ako nadobúdacieho titulu právneho predchodcu navrhovateľov, bola nesprávna a zavádzajúca a že parc. E.X., X. sa pozemnoknižných parciel č. X. až X. vôbec netýkajú, „z uvedeného je zrejmé, že v danom prípade by nešlo o zrejmý rozpor pri zápise vlastníckeho práva na list vlastníctva, ktorý možno skúmať v rámci žaloby o vypratanie. Nová identifikácia sporných parciel znamená nielen nový okruh účastníkov konania, ale aj nové skutočnosti ohľadne nadobúdacích titulov, ktoré presahujú rámec tohto konania a zodpovedajú konaniu o určenie vlastníckeho práva.“

Krajský súd v Žiline (odvolací súd), konajúci o odvolaniach navrhovateľov i odporcov, rozsudkom z 12. februára 2009 sp.zn. 10 Co 129/2008 rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku **I.** zmenil tak, že odporcovia 1/, 2/ a 3/ sú povinní navrhovateľom 2/ a 4/ vypratať

a) z parcely KNC č. X. – orná pôda o výmere 400 m², zapísanej na LV č. X. kat. úz. Obce D., diel č. 1 – ohraničený spojnicou bodov č. 25 až 171, 25 až 172, 9, 10, 13, 11, 12, 7, 3, 2, 25 až 9, 10, 13, 11, 12, 7, 3, 2, 25 až 171 o výmere 207,58 m² podľa grafickej identifikácie znalca Ing. L. B., tvoriacej prílohu č. 31 posudku z 12. septembra 2007, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť rozsudku,

b) z parcely KNC č. X. – trvalé trávnaté porasty o výmere 269 m², zapísanej na liste vlastníctva č. X. kat. úz. Obce D., diel č. 8 – ohraničený spojnicou bodov č. 12, 11, 25 až 243, 1, 12 o výmere 198,12 m² podľa grafickej identifikácie znalca Ing. L. B., tvoriacej prílohu č. 31 kontrolného znaleckého posudku z 12. septembra 2007, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť rozsudku.

Rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku **II.** zmenil tak, že návrh navrhovateľov 2/ a 4/ na vypratanie parcely KNC č. X. – orná pôda o výmere 400 m², zapísanej na liste vlastníctva č. X. kat. úz. Obce D. vo zvyšnej časti čo do výmery 192,42 m² a na vypratanie parcely KNC

č. X. – trvalé trávnaté porasty o výmere 269 m², zapísanej na liste vlastníctva č. X. kat. úz. Obce D. vo zvyšnej časti do výmery 70,88 m², zamietol.

Rozsudok okresného súdu vo výroku **III.** zmenil tak, že návrh navrhovateľov 3/ a 5/ na vypratanie nehnuteľnosti KNC č. X. a KNC č. X. kat. úz. D. zamietol.

Výrok rozsudku okresného súdu vo výroku **IV.** o zastavení konania, vo výroku **VI.** a znalečnom, ako aj vo výroku **VII.** náhrade trov štátu, potvrdil.

Vo výroku svojho rozhodnutia tiež uviedol, že výroku rozsudku okresného súdu v bode **VIII.** o odpustení poriadkovej pokuty sa nedotýka.

O trovách konania (v rozsudku súdu prvého stupňa výrok **V.**) rozhodol tak, že ich náhradu účastníkom nepriznal.

Odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu vo veci samej vychádzajúc z toho, že v čase jeho rozhodovania svedčila aktívna legitímácia okrem navrhovateľky 2/ už aj navrhovateľovi 4/. Zistil totiž, že navrhovateľka 2/ darovacou zmluvou z 2. októbra 2006 previedla sporné nehnuteľnosti, spolu s inými nehnuteľnosťami, na navrhovateľa 4/. V rovnaký deň uzavreli uvedení účastníci i zmluvu o zriadení vecného bremena, práva doživotného užívania a bývania v prospech navrhovateľky 2/ v ňou darovaných nehnuteľnostiach. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa o pasívnej legitímácii všetkých odporcov v konaní o vindikačnom návrhu. V odôvodnení rozhodnutia vo veci samej tiež poukázal na závery posudku znalca Ing. B., že pôvodná parcela EN X. je sčasti totožná s parcelou KNC X. a X.. Dodal, že „ku skutočnostiam zisteným kontrolným znaleckým dokazovaním musel krajský súd prihliadnuť, lebo údaje katastra, vrátane údajov o právach k nehnuteľnostiam, parcelnom čísle, druhu pozemku, veľkosti pozemku, sú záväzné a hodnoverné dovtedy, dokedy je preukázaný opak“. Pokiaľ odporcovia tvrdili, že vlastníckmi sporných nehnuteľností sú oni, neprodukovali žiadny hodnoverný dôkaz o tom, že z pozemno-knižnej vložky č. X. vlastníca parcelu č. X.. Vzhľadom na uvedené považoval závery posudku znalca Ing. B. za správne, vyčerpávajúce, z ktorých správne vychádzal i súd prvého stupňa.

Proti rozsudku odvolacieho súdu v častiach, ktorými bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa, podali odporcovia 1/, 2/ a 3/ dovolanie, ktoré odôvodnili tým, že konanie súdu

je postihnuté vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva v napadnutých častiach na nesprávnom právnom posúdení veci. Uviedli, že odvolací súd sa nezaoberal náležite s ich námietkami uvedenými v ich odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa. Nevyslovil riadne a dostatočne zrozumiteľné skutkové a právne argumenty, z ktorých by bolo zrejmé, prečo sa s ich námietkami a argumentmi nezaoberal, resp. prečo ich považoval za nedôvodné. Opomenul vysporiadať sa aj s odvolacou námietkou o nedostatku pasívnej legitímácie odporcov 1/ a 2/. Podľa odporcov je teda rozhodnutie odvolacieho súdu nepreskúmateľné. Navrhli rozsudok odvolacieho súdu v jeho napadnutých častiach zrušiť.

Navrhovatelia sa k dovolaniu odporcov nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), dospel k záveru, že sú splnené procesné podmienky konania o dovolaní. Prejednal vec bez nariadenia dovolacieho pojednávania, keďže jeho nariadenie nepovažoval za potrebné (§ 243a ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu treba zrušiť, pretože má vadu podľa § 237 písm. f/ O.s.p. Danosť tejto vady zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu bez ohľadu na jeho procesnú formu a spôsob rozhodnutia súdu. Odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia treba pritom rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Právo na spravodlivý súdny proces je základným právom účastníka súdneho konania a je garantované tak Ústavou Slovenskej republiky (čl. 46 a nasl.), Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd (čl. 6 ods. 1), ako i zákonmi Slovenskej republiky. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) i Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález z 12. mája 2004, sp. zn. I. ÚS 226/2003, z 27. júla 2011, sp.zn. III. ÚS 198/2011) sa za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považuje i nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

Rozhodnutie súdu (až na výnimky stanovené zákonom–vid' napr. § 157 ods. 4 O.s.p.) musí obsahovať úplné a výstižné odôvodnenie. V súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. musí súd v odôvodnení rozsudku podať výklad opodstatnenosti a zákonnosti výroku rozsudku a musí sa vypoariadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. Účelom odôvodnenia rozsudku je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu musí byť zároveň aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v dovolacom konaní. Ak rozsudok odvolacieho súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 157 ods. 2 O.s.p., je nepreskúmateľný. Takéto arbitrárne rozhodnutie súdu porušuje právo účastníka na spravodlivý súdny proces a v konečnom dôsledku mu odníma možnosť konať pred súdom (čo zakladá vadu konania podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p.), pretože mu upiera možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci opravných prostriedkov. Keďže ustanovenie § 157 ods. 2 O.s.p. platí primerane i pre konanie na odvolacom súde (§ 211 ods. 2 O.s.p.), treba rovnako dôsledne trvať na požiadavke úplnosti, výstižnosti a presvedčivosti odôvodnenia aj pre rozhodnutie odvolacieho súdu. Pravda súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument.

Dovolaním napadnutá časť rozsudku odvolacieho súdu nezodpovedá vyššie uvedeným požiadavkám kladeným na riadne odôvodnenie súdnych rozhodnutí.

Odporcovia v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa dôvodili okrem iného i tým, že z posudku znalca Ing. B. i z rozsudku Okresného súdu Čadca z 31. mája 1985 č.k. 4 C 403/85-10 jednoznačne vyplýva, že v ostatne uvedenom rozsudku „nebol vyslovený výrok“, že právny predchodca navrhovateľov je vlastníkom parcel, ktoré majú odporcovia

vypratať. Tvrdili, že v uvedenom konaní „nebola právne vysporiadaná ani parcela EN X. z dôvodu, že nebola identifikovaná s pozemnoknižnou parcelou a príslušnou pozemnoknižnou vložkou“ a že „z uvedeného je zrejmé, že bol preukázaný opak, teda že navrhovatelia ani ich právny predchodca nenadobudol vlastnícke právo k parcelám alebo ich častiam na základe tých právnych úkonov, z ktorých odvodzujú svoj nárok“. Podľa odporcov je teda nesporné, že uvedený rozsudok Okresného súdu Čadca „nemá právnu záväznosť, pokiaľ ide o skutočnosť, či ním bolo vysporiadané a určené výlučné vlastnícke právo k pozemnoknižnej parcele X. a X. v časti, ktorá sa týka identifikácie s pôvodnou parcelou EN X.“.

V odvolaní odporcov ide o argumentáciu, ktorá mohla byť rozhodujúca pre rozhodnutie o veci (základným predpokladom úspešnosti návrhu na vydanie veci je preukázanie navrhovateľovho vlastníckeho práva), ktorá argumentácia si teda vyžadovala špecifickú odpoveď v odôvodnení rozhodnutia súdu o veci samej.

Odvolací súd na uvedené dôvody odvolania odporcov, ktoré aj zhrnul v odôvodnení svojho rozhodnutia, reagoval len tak, že navrhovateľka 2/ a jej manžel (pôvodný navrhovateľ 1/) získali „žalované nehnuteľnosti“ na základe kúpnej zmluvy od B. S., ktorý ich nadobudol na základe rozsudku Okresného súdu Čadca z 31. mája 1985 č.k. 4 C 403/85-10. Z kontrolného znaleckého posudku Ing. B. vyplýva, že pôvodná parcela EN X. je sčasti totožná s parcelou KNC X. a X.. Dodal, že „ku skutočnostiam zisteným kontrolným znaleckým dokazovaním musel krajský súd prihliadnuť, lebo údaje katastra, vrátane údajov o právach k nehnuteľnostiam, parcelnom čísle, druhu pozemku, veľkosti pozemku, sú záväzné a hodnoverné dovtedy, dokedy je preukázaný opak“. Pokiaľ odporcovia tvrdili, že vlastníckmi sporných nehnuteľností sú oni, neprodukovali žiadny hodnoverný dôkaz o tom, že z pozemno-knižnej vložky č. X. vlastní parcelu č. X.. Vzhľadom na uvedené považoval závery posudku znalca Ing. B. za správne, vyčerpávajúce, z ktorých správne vychádzal i súd prvého stupňa. V ďalších častiach sa odvolací súd zaoberal len tým, že v priebehu konania u navrhovateľov 2/ a 4/ došlo k zmene vlastníckych vzťahoch, ktorú bolo potrebné zohľadniť v rozhodnutí o odvolaní.

Uvedené dôvody rozhodnutia odvolacím súdom nijak nereagujú na podstatný argument odporcov, že sled právnych skutočností, z ktorých navrhovatelia odvodzujú svoje vlastníctvo (vlastníctvo k nehnuteľnostiam nadobudli kúpou od ich vlastníka B. S., ktorý ich nadobudol na základe rozsudku Okresného súdu Čadca z 31. mája 1985 č.k. 4 C 403/85-10),

má „trhlinu“ spočívajúcu v tom, že v konaní sp.zn. 4 C 403/85 „nebola vysporiadná“ parcela EN X., časťou ktorej sú parcely KNC č. X. a X., vypratanie ktorých sa navrhovatelia domáhali.

Z obsahu dovolacím súdom preskúmaného spisu súdu prvého stupňa vyplýva, že táto odvolania námietka je opodstatnená.

Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Čadca z 31. mája 1985 č.k. 4 C 403/85-10 bolo rozhodnuté tak, že: „Súd určuje, že nehnuteľnosti zapísané v pozemkovej knihe kat. územia D. vo vložkách X., X. ako pč. X., X., X., X., X., X., X., X., ktoré sú totožné s nehnuteľnosťami vedenými v E., ako EN X.-neplodná plocha o výmere 210 m², EN X.-lúka o výmere 731 m² a neplodná plocha o výmere 229 m², E.X.- roľa o výmere 310 m², E.X.- roľa o výmere 533 m², E.X.-roľa o výmere 306 m² a lúka o výmere 533 m², EN X.-ostatná plocha o výmere 296 m² a lúka o výmere 413 m², patria do výlučného vlastníctva B. S., nar. X., bytom D. X.“.

Kúpnu zmluvou medzi predávajúcim B. S. a kupujúcimi V. S. a jeho manželkou A., rodenou B., spísanou formou notárskej zápisnice dňa 29. novembra 1993, na základe ktorej bol povolený vklad s účinkami od 29. novembra 1993, boli prevedené do bezpodielového spoluvlastníctva kupujúcich nehnuteľnosti v katastrálnom území D. evidované na liste vlastníctva č. 250, ako pozemky KN č. X.-orná pôda o výmere 400 m², p. KN č. X.-lúka o výmere 240 m² a p. KN č. X.-orná pôda o výmere 517 m², ktoré predávajúci nadobudol na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Čadca z 31. mája 1985 č.k. 4 C 403/85-10 (bod I. a II kúpnej zmluvy).

Z kontrolného znaleckého posudku č. X. Ing. L. B., znalca z odboru geodézie a kartografie, vyplýva, že „parcely EN č. X. a X. sa pozemnoknižných parciel č. X.-X. vôbec *netýkajú*, tieto parcely sú v záhradách na druhej strane cesty a sú totožné s pozemnoknižnými parc.č. X. a X., ktorých sa rozsudok č. 4 C 403/85 netýkal. [...] Parcely KN č. X. a X. sú čiastočne identické s parcelami č. X. a X., *nie sú však a nemôžu byť* identické s pozemnoknižnými parcelami, ktoré boli predmetom rozhodovania vo veci 4 C 403/85 [...] Identifikácia parciel, ktorá bola podkladom pre súdne rozhodnutie [...] je nesprávna a zavádzajúca, v dôsledku čoho aj predmetné súdne rozhodnutie nie je správne. Identifikácia nemala byť vydaná, nakoľko parcely neboli identické, malo sa rozhodovať na základe

geometrického plánu po zameraní predmetných parciel, čím by sa pozemnoknižný stav zidentifikoval na skutočnosť“ (bod 4. posudku).

Na tieto zistenia, na ktoré odporcovia poukazovali v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa, odvolací súd nijak nereagoval. Iba konštatoval, že navrhovatelia získali „žalované nehnuteľnosti“ od B. S. na základe kúpnej zmluvy a tento ich základe rozsudku Okresného súdu Čadca z 31. mája 1985 č.k. 4 C 403/85-10. So závermi znalca Ing. B. v bode 4. posudku sa nijak nevyporiadal a v súvislosti s týmto posudkom iba poznamenal, že „ku skutočnostiam zisteným kontrolným znaleckým dokazovaním musel krajský súd prihliadnuť, lebo údaje katastra, vrátane údajov o právach k nehnuteľnostiam, parcelnom čísle, druhu pozemku, veľkosti pozemku, sú záväzné a hodnoverné dovtedy, dokedy je preukázaný opak“, resp., že „závery kontrolného znaleckého dokazovania, vykonaného znalcom Ing. B., boli vyhodnotené ako správne, vyčerpávajúce a krajský súd z nich taktiež vychádzal, a to aj s prihliadnutím na poskytnuté poučenie okresným súdom v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p.“.

Dovolací súd z uvedených dôvodov dospel k záveru, že odvolací súd konal v danej právnej veci inak, ako mu to stanovil Občiansky súdny poriadok v § 157 ods. 2 v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p., a tým odporcom odňal možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p.

Výskyt niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. je vždy zo zákona dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu, vydanému v konaní touto vadou postihnutom. Zároveň je tiež dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v takom konaní nemôže byť považované za správne.

Vychádzajúc z uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok odvolacieho súdu v jeho napadnutých častiach a vo výroku o trovách konania zrušil a vec mu vrátil v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie (§ 243b ods.1, 2 O.s.p.).

V tomto ďalšom konaní a z neho vychádzajúcom rozhodnutí bude sa odvolací súd musieť vyrovnáť s tým, že tu síce je právoplatné rozhodnutie súdu o určení vlastníctva, ktoré ale v časti stotožnenia pozemnoknižných pozemkov, ku ktorým sa vlastníctvo určilo, s pozemkami v evidencii nehnuteľností, je zjavne nesprávne. Bude jeho úlohou sa s týmto

nesúlalom vyrovnat' z hľadiska ustanovenia § 135 ods. 2 O.s.p. a aj pri skúmaní platnosti následnej kúpnej zmluvy (skutočnosť, že zmluva o prevode nehnuteľností bola preskúmaná katastrálnym úradom, ktorý právoplatne rozhodol o povolení vkladu vlastníckeho práva pre nadobúdateľov, nebráni tomu, aby súd v občianskom súdnom konaní posúdil platnosť tejto zmluvy).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. septembra 2011

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová